

N i c k l a s s o n s   K v a l .

Jag är Nicklasson ifrån Skrällemo,
som haft hemmansdel uti Värjamo.
Och så sålde jag den till en Rättviksbo,
när som farmin ur jordlivet gått.

När jag blivit så pass så jag nyttjades,
till Skrällemo jag flyttjades,
där jag mädde precis som den jödade gris,
tills min käring Kattrina jag fick.

Sen vi gångade till den grönskande lund,
där jag pussade hennes purpurmunn,
ifrån elva till tre tills jag äntligt blev fri,
ty jag kunde ju ej låta bli.n.

Hon var innerlig i sitt själavrå,
så beskederlig som ett lammafår,
och så böjerlig som ett själaord,
tills vår vigsel en dag fallit in.

Hon var silkeslen som en silkessjalett.
Hon var kroppastinn som en vettemjölsäck.
Hon var stilig och fin, lilla hjärtungen min.
Hon var livad och gla' i sitt sinn.

Men så ändrade hon sitt jättelagg,
när vi äktades på en bönedag
Hon blev armastyv, hon fick karlatag.
Hon blev krånglig och bråkig och trilsk.

Hon blev naglavass som ett rivejärn
och hon bannades utav kyrkohern.
Och hon bet och hon slet och hon skällde som en tax.
Att jag ej kola vippen var flax.

Jag var fordomdags som en herrgårdskarll,
 med kryckekäpp och med rökespanjer.
 Jag var fotalätt som en ölandsmärr,
 men kan ni jissa nu vad jag är.

Jo, jag är maskafull som en sötemjölksost.
 Jag är skalliger som en bonnaprost.
 Och tre tänder har jag kvar. Jag är gammal som fan.
 De' e grannt de' te' se på en kar.

Jag var starker som en gatupolis.
 Jag var själavarm som en kokespis.
 Jag var innerlig som en pris av snus,
 som har legat i truten med tvång.

Jag var hälsosam som en havregrynsgröt.
 Jag var muskelstark som ett smålandsnöt.
 Och jag drillade i mitt innersta bröst,
 lika fiffigt som fågel på kvist.

En får lungsota i sin revbenskorg.
 En får järtekval utav järtesorg.
 En blir galen i förnti, en får hyperkondi.
 En blir argstint och vild som ett bi.

Att bli järtanssjuk i ett kjolaty'
 är som innuti ett rackarty',
 är en sak som är hiskli ska ni tro.
 För såvitt som man lyckli vill bli.

En får järtekval i sitt järtekvarter,
 som är suckansfull som ett hamdklaver.
 Ack, du kärngafan, vad skulle jag med dej,
 som jort hela mitt liv till ett kri.

Nicklänssonskval, k2a, blad.

Skriv endast på denna sida!